КРЫВІНКА

ЧЭРВЕНЬ
№10 (254)
2020 год

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

ШТО НАС ЧАКАЕ 9-ГА ЖНІЎНЯ?

Выбары Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, якія маюць адбыцца 9-га жніўня, пакрысе пераўтвараюцца ў чыстую фармальнасць. Аб тым сведчаць усе дзеянні ўладаў, якія накіраваныя на захаванне існуючай улады і "гаранта стабільнасці" А.Лукашэнкі.

Замест таго, каб правесці тыя выбары дэмакратычна, з захаваннем роўных умоваў для ўсіх удзельнікаў, улады скрозь ужываюць сілавыя метады. Супраць кандыдатаў у прэзідэнты былі сфабрыкаваныя справы, якія, відавочна, шытыя белымі ніткамі. Але тое не перашкодзіла Лукашэнку кінуць іх у турму. Пагадзіцеся, што ўмовы для тых кандыдатаў у прэзідэнты, якія сядзяць у турме не такія спрыяльныя, як у Лукашэнкі. Сілы міліцыі і АМОНу кінутыя ў Беларусі не дзеля захавання правапарадку, а дзеля ціску на грамадства, якое падтрымлівае іншых кандыдатаў. Напоўніцу працуе судовы канвеер. Кожны, хто нейкім чынам выказвае пратэст, атрымоўвае або штраф або турму.

Усе без выключэння выбарчыя камісіі ў Беларусі цалкам сфармаваны з людзей, якія падтрымліваюць Лукашэнку. Пра тое сведчаць іхнія працоўныя месцы або назва арганізацыі, якая вылучыла члена камісіі.

Што застаецца рабіць нам, простым грамадзянам, хто хоча пераменаў?

Па-першае, мы не павінны ісці на выбары датэрмінова. А пра ўсе выпадкі загона на датэрміновае галасаванне паведамляйце на тэлефон рэдактара "Крывінкі", які ёсць у кожным нумары газеты.

Па-другое, мы мусім рэгістравацца ў якасці назіральнікаў на выбарах. Гэта робіцца пры дапамозе заявы, якую падаюць у камісію за подпісам 10 грамадзян, што пражываюць на выбарчым участку. Гэта павінна крыху перашкодзіць рабіць яўныя фальсіфікацыі.

Але галоўнае, на маю думку, пачнецца пасля абвяшчэння чарговай "элегантнай" перамогі Лукашэнкі. Яму, хто сёння мае рэйтынг не больш 20-30%, мусяць накруціць тыя лічбы, каб хапіла да перамогі, то-бок звыш 50%. Як гэта будзе адбывацца і што пасля гэтага будуць рабіць беларусы, мы ўбачым ужо хутка.

Г.Станкевіч

КАМПАНІЯ 2020

ВЫБАРЫ БЕЗ ВЫБАРАЎ?

Рашэннем Бешанковіцкага раённага выканаўчага камітэту ад 24-га чэрвеня ў Бешанковіцкім раёне зацверджаны склад участковых камісій па выбарах Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

У складзе ўчастковых камісій, як і ў складзе Бешанковіцкай раённай выбарчай камісіі, пераважную большасць складаюць чыноўнікі і грамадзяне, якіх вылучылі праўладныя арганізацыі тыпу БРСМ, «Белая Русь» і г.д.

Настаўнік Каранеўскай школы Станкевіч Георгій вядомы як заснавальнік і рэдактар газеты «Крывінка». Ён падаваў заяву ў камісію Бешанковіцкага Чарняхоўскага ўчастка для галасавання №4. Зразумела, што яго кандыдатуру адхілілі. А чаму б было яго не ўключыць, каб з вуснаў апазіцыянера народ даведаўся аб элегантнай і сумленнай перамозе самі ведаеце каго?

Як паведамляла Еўрарадыё, у камісіі па Беларусі масава не ўключалі не толькі апазіцыянераў, але нават проста актыўных людзей. Напрыклад, з 2 тысяч валанцёраў кампаніі «Сумленныя людзі» ў нашай краіне ўключылі двух чалавек!

У камісіі трапілі толькі 6 (шэсць) прадстаўнікоў апазіцыйных партый — па 3 сябры Партыі БНФ і Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі (Грамада).

А.Тутэйшы

МАЛАДЫ АРОЛ

З нявіннаю душою галубінай
Ён прыляцеў на кволае святло,
Такі наіўны і такі глыбінкы,
Якіх у нас дагэтуль не было.

І пацяплеў халодны лес прамоклы.
Усеўся ён у дуба на плячы —
І задзіракі-каршуны прымоўклі,
І ў гушчары схаваліся сычы.

А маладога птаства
шматгалоссе
У цёмных кроках і ў густой траве
Так вольна і шчасліва разлілося,
Што ўсім здалося: Вось дзе
рай жыве.

Хапала ўсім ягонай абароны —
Ад вожыка да залатой пчалы.
І прыляцелі шумныя вароны
І гучна яго славіць пачалі.

Ён слухаў лёсткі —
і ўсё болей сталі
У клёкаце звінела з той пары.
На дужых лапах грозна адрасталі
Вялізныя крывыя кіпцюры.

Не стаў мірыцца з песнямі любымі
І салаўёў загнаў на дно канаў.
Каб стаць галоўным самым
і любімым,
Усю сям'ю лясную даканаў.

Сядзіць адзін каля старога дуба
Самотны, як патухлая свяча —
З хіжацкай акрываўленаю дзюбай
І чорнаю душою крумкача.

Генадзь Бураўкін, 1997.

ДЗЕНЬ МЕДЫКАЎ

СА СВЯТАМ, ДАРАГІЯ БЕШАНКОВІЦКІЯ МЕДЫКІ!

Сёлетні год для медыцынскіх работнікаў асаблівы. COVID-19 раздзяліў для іх час на «да» і «пасля». Хаця тое «пасля» яшчэ не наступіла, ды й невядома калі яно наступіць. Мы ж згадаем сёння нейкія эпізоды вашага жыцця.

«Медики района вступили в сражение с вирусом мужественно. Основной удар (оказание помощи пациентам с COVID-19) приняли на себя, конечно, коллективы инфекционного и перепрофилированных терапев-тического, реанимационного и детского отделений. Они чётко и слаженно выполняли свои задачи, соблюдая все требования безопасности, чем и завоевали доверие людей. Такой профессионализм восхищает и вдохновляет.» Так піша сёння «Зара».

А гэта вытрымка з «СБ». "Главный врач Бешенковичской ЦРБ Светлана Рощина заявляет, что встретить во всеоружии всплеск заболеваемости местным врачам помогла вовремя разработанная стратегия борьбы с COVID19. Еще при первых отмеченных в стране случаях заражения в районной больнице были перепрофилированы отделения под прием больных с пневмониями. Причем для вирусных пациентов выделили отдельное помещение — потоки были разделены. Врачи заранее прошли обучение правильному использованию средств индивидуальной защиты, особенностям диагностики и лечения нового заболевания. Наиболее тяжелых больных отправляли в областные учреждения."

Вось такія справаздачна-газетныя радкі пра «чёткость и слаженность» мяне асабіста крыху нервуюць.

Я б хацеў згадаць сёння разам з вамі пра штосьці іншае.

Для пачатку ўспомнім, як небяспечны вірус завезлі спачатку ў Бешанковіцкі раён, а потым і ў самую раённую бальніцу. Хто яго прывёз сюды з далёкай Італіі і дзеля чаго? Успомнім пра тое, як бешанковіцкія медыкі голымі рукамі змагаліся з гэтай нябачнай напасцю, пра якую адзін вядомы палітычны дзяяч з тэлеэкрана з усмешкай заяўляў: «Ты яе бачыш? Не. Вось і я не бачу.»

Пра тое, як у бальніцы не хапала не толькі дарагіх рэспіратараў, а звычайных марлевых павязак, якія вы сабе шылі і самі ж мылі. Як вы мылі аднаразовыя касцюмы, якіх вам выдавалі па аднаму на тыдзень, каб хоць неяк абараніць сябе.

Як вы з тэмпературай 37,5 дзень за днём выходзілі на працу, ведаючы, што апошняя рабочая змена можа і насамрэч стаць апошняй.

Як многія з вас сыходзілі ў дабраахвотны каранцін і па некалькі тыдняў жылі далёка ад родных, каб толькі не прывезці ім страшны падарунак.

Згадаем пра тое, колькім з вас прыйшлося самім стаць пацыентамі са страшнымі сімптомамі, іншым быць далучаным да апаратаў штучнай вентыляцыі лёгкіх, а некаторым вашым калегам застацца палеглымі на гэтай вайне. Вечная ім памяць...

Скажам сёння і пра тое, што вы, як і ўсё беларускае грамадства, безабаронныя не толькі перад вірусам, вас не абараняе аніякі закон. І ў любы момант вы можаце стаць беспрацоўнымі.

Згадаем пра вашы славутыя заробкі, якія ў сувязі з каранавірусам клятвенна абяцалі УСІМ падвысіць. І ў што ператварылі тое падвышэнне.

Нарэшце, нават у самое свята вас, як і ўсіх нас у Беларусі, зноў падзялілі на лепшых і горшых, назваўшы некаторых з вас «медиками, преданными своему делу». «Преданным» кінулі костку, (у выглядзе капеечнай прэміі да свята) каб іншыя пазайздросцілі.

Узгадваецца вельмі шмат чаго. Але ж у святочны дзень хочацца пажадаць усім вам добрых пераменаў.

Пажадаць вам начальства, якое не толькі спадцішка сочыць за вашымі дзеяннямі, але і выбіраецца вамі і з'яўляецца падсправаздачным (подотчётным -рус.)перад вамі.

Заробкаў, якія і без даплат за вірус будуць гарантавана высокімі. Медыкаментаў, якіх хапае на ўсіх і якія не хаваюцца па сейфах для высокіх начальнікаў. Пацыентаў, якія не абражаюць вас ані словам, ані дзеяннем.

І, нарэшце, Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, які ведае не больш за вучоных дактароў, а карыстаецца звычайнай бальніцай са звычайнымі лекамі.

І мая асабістая Вам удзячнасць.

Г.Станкевіч

РАСІЯ

ПУЦІНУ ВАЖНА, КАБ ЛУКАШЭНКА ЗАСТАВАЎСЯ

Расейскі публіцыст Леанід Радзіхоўскі расказвае, чаму параза Лукашэнкі — гэта катастрофа для Пуціна, заяўляе, што ніякае сілавое ўмяшаньне Расеі ў беларускія справы немагчымае, і кажа беларусам — «За нашу і вашу свабоду».

— У Беларусі выбары, Беларусь кіпіць, два патэнцыйныя кандыдаты ўжо за кратамі (адзін зь іх узначальваў «Белгазпрамбанк») — а ў расейскай прэсе, на асноўных тэлеканалах фактычна цішыня. Салаўёў ды іншыя тэлевядоўцы паранейшаму абмяркоўваюць Украіну і ЗША, пра Беларусь маўчок. Чым бы вы гэта патлумачылі?

— На самой справе Расею падзеі ў Беларусі вельмі цікавяць. Гэта настолькі хваравітая тэма, што начальства лічыць за лепшае пра яе маўчаць.

Усе ведаюць, што асабістыя адносіны Лукашэнкі і Пуціна — гэта адносіны сапраўдных ворагаў, гэта ніякая не таямніца. Апошняя зьнявага з боку Лукашэнкі Пуціну — парад у Менску 9 траўня, гэта быў яўна шчаўчок па носе Пуціну, маўляў, ты баісься, а я не баюся. Акрамя таго, ніхто толкам ня ведае, якія там былі пляны аб'яднаньня, аншлюсу ці паглынаньня — але відавочна, што нейкія надзеі наконт гэтага ў Пуціна былі. І яны з трэскам праваліліся. Так што прычынаў мець асабістую нянавісьць да Лукашэнкі ў Пуціна больш чым дастаткова. Яны ад пачатку, зь першай сустрэчы адзін аднаго цярпець не маглі. А цяпер гэта набыло яшчэ горшы характар.

Але, зь іншага боку, ёсьць нешта значна больш важнае за асабістыя адносіны. Гэта клясавая, ідэалягічная салідарнасьць. «Дыктатары ўсяго сьвету, яднайцеся». Вядома, што Пуцін мае ірацыянальную з гледзішча інтарэсаў дзяржавы сымпатыю да самых розных дыктатараў і аўтакратаў, ад Асада да Эрдагана. І абсалютную нянавісьць да дэмакратычных лідэраў, асабліва лідэраў краінаў СНД. Зь ніводным зь іх у яго адносіны ня склаліся, зь некаторымі была вайна, зь некаторымі проста паршывыя адносіны, але добрых стасункаў не было ні з кім.

Што тычыцца Беларусі, то гэта сапраўдная «скрепа» пуцінскай сыстэмы. Можна як заўгодна сабачыцца з Лукашэнкам, ненавідзець яго, ставіць яму палкі ў колы. Але крах рэжыму Лукашэнкі ў Беларусі — гэта пахавальны звон для рэжыму Пуціна ў Маскве. Пуцін разумее, што калі Беларусь (самая блізкая для расейцаў рэспубліка) падасьць ім сыгнал — вось мы здолелі зрынуць свайго вечнага прэзыдэнта — для Пуціна гэта канец. Таму лёгкія асабістых адносінаў, эканамічная лёгкія рэзка проціпастаўляе Пуціна Лукашэнку. Яны ворагі — у падманутых чаканьнях, у эканоміцы і палітыцы. Але «скрепы» намёртва прывязваюць Пуціна да Лукашэнкі. Параза Лукашэнкі — для Пуціна катастрофа.

Таму расейскія СМІ і маўчаць, бо ня хочуць надта яўна і надта груба ўлазіць. Яны разумеюць, што надта грубае ўвязваньне спрацуе хутчэй супраць Лукашэнкі. Бо Лукашэнка разыгрывае адначасова дзьве карты. З правага рукава дастае карту — я гарант незалежнасьці, калі нехта да нас сунецца (а хто гэты «нехта»? Не Нямеччына ж, ня Польшча — вядома ж, Расея), то мы іх сустрэнем як у 1941-м. Зь левага рукава ён дастае процілеглую карту — адзінства, братэрства, агульнае мінулае.

І задача Масквы — яму не перашкаджаць. Тое, што яго запрасілі на парад у Маскву і ён сядзеў побач з Пуціным — гэта выкарыстаньне гэтых сакральных савецкіх струнаў.

— Стратэгічна палітыка Расеі ў тым, каб Лукашэнка застаўся пры ўладзе — і нават некаторыя апошнія падзеі «па прымірэньні» пацьвярджаюць гэта. Але пры гэтым Масква, як падаецца, ня супраць патузаць, аслабіць яго.

— Так, асабістыя прычыны, паўтаруся, будуць прысутнічаць. Пуцін — чалавек эмацыйны, помсьлівы, злапомны. Патузаць Лукашэнку за вусы і ўкалоць — гэта з прыемнасьцю. Калі Лукашэнка застаецца прэзыдэнтам, ні на якія прэфэрэнцыі ад Масквы ён можа не разьлічваць. Пуціну важна, каб Лукашэнка быў паўзадушаны, паўдохлы, але заставаўся ва ўладзе.

Адзіная рэальная праблема для Пуціна — калі Лукашэнка сыдзе ў выніку мірнай рэвалюцыі. Бо тады ўвесь пуцінскі міт узьлятае на паветра. Які гэта міт? Першае, рэвалюцыя — гэта кроў, хаос, разбурэньне. Няпраўда, няма гэтага ў Беларусі. Міт другі — усе дэмакратычныя рэвалюцыі супраць Расеі, там ненавісьнікі і ворагі. Зноў няпраўда.

Але ў Пуціна, акрамя праклятцыяў на адрас рэвалюцыі, за душой няма нічога. У яго павернутая глыбока ў мінулае псыхалёгія, але яна, як спадзяецца Пуцін, знаходзіць водгук у мільёнаў людзей, якія таксама жывуць мінулым. І магчымае мірнае падзеньне аўтарытарнага рэжыму Лукашэнкі — гэта крах і катастрофа ўсёй гэтай пуцінскай ідэалёгіі.

— А калі беларусам удасца зрабіць цуд і сваімі рукамі мірным шляхам адхіліць Лукашэнку ад улады — якой можа быць рэакцыя Масквы?

— Ніякай. Ніякага сілавога ўмяшаньня (ня толькі на ўзроўні войска, але нават на ўзроўні спэцназаў, усялякіх ГРУ) ня будзе. Наколькі я разумею Пуціна і расейскую палітыку — гэтага ня будзе са стопрацэнтнай верагоднасьцю. Ніхто ў Расеі не зразумее і не падтрымае сілавога ўмяшаньня ў Беларусь. Нават калі падключаць усю прапаганду і будуць тлумачыць, што мы хочам абараніць Беларусь ад ЗША, масонаў, ЦРУ — не пракоціць. Ніхто ў Расеі не зразумее ніякага ўмяшаньня ў Беларусь, гэта выклікала б дзікае раздражненьне ў Расеі. І Пуцін ня той, і народ ня той.

— Дык што — Пуцін прагліне зьмену ўлады ў Беларусі моўчкі і нічога ня зробіць?

— Абсалютна нічога. Пуцін надакучыў у Расеі. Магчыма, менш, чым Лукашэнка ў Беларусі — але надакучыў. У такой сытуацыі пачаць гучную кампанію супраць Беларусі — гэта атрымаць бумэранг. Таму, калі б Лукашэнку скалупнулі, — Масква б рыпела зубамі, але рабіла б добрую міну. Той жа Пяскоў казаў бы — гэта іхняя ўнутраная справа, мы адпачатку ні ўва што ня ўмешваліся, народ мае права вырашаць свой лёс.

А далей расейцам падавалі б інфармацыю ў такім стылі, што ў Беларусі стала горш, што беспрацоўе, што бардак — з падтэкстам: «Вось што бывае, калі мяняюць кіраўніка дзяржавы». Гэта адзіная лінія абароны, якая б засталася ў Расеі. Спрабаваць арганізоўваць нейкія хваляваньні рукамі мясцовых жыхароў — гэтага я не выключаю, агентуры і ўплыву хапае. Але ніякага сілавога ўмяшаньня быць ня можа.

У Маскве цяпер многія «хварэюць» за беларусаў, і стары лёзунг «за вашу і нашу свабоду» сёньня ў Расеі вельмі актуальны. Посьпех беларускай рэвалюцыі, калі б ён адбыўся, акрыліў бы неверагодную колькасьць людзей у Расеі.

Віталь Цыганкоў
Радыё Свабода

ВАМ!

ВЛАДИМИР НЕКЛЯЕВ ДЕЛИТСЯ СВОИМИ МЫСЛЯМИ

Меня давно ничего так не потрясало, как заявление Лукашенко о готовности расстреливать народ. Власть сходит с ума — так не хочет уходить...

Она, власть, не один Лукашенко. Это его министры, генералы, пропагандисты... И никто, слушая его угрозы, не вызвал санитаров, чтобы надеть смирительную рубашку на психопата, готового убивать.

Вы остались ему служить.

Я не утверждаю, что ни у кого из вас нет чести, чувства собственного достоинства, не позволяющих служить тому, кому вы служите. У кого-то, наверное, есть. Но вы честь и достоинство так глубоко спрятали, что можете и не найти.

После площади 2010 года я написал стихи, которые нигде не публиковал. Они написались, когда, выйдя из тюрьмы, я увидел в видеозаписи, как генералы, министры, пропагандисты, лакеи диктаторского режима ухмылялись на встрече с Лукашенко, который на вопрос: «Где Некляев?» — ответил: «Спрятался в тюрьме».

Ухмыляясь, они праздновали победу. Какую? Над кем? Победу власти над народом?..

Я смотрел и думал: кого-нибудь из них, ухмыляющихся, ни за что ни про что арестовывали? С разбитой головой тащили голого за ноги, будто свежевать собирались, из больницы, из палаты реанимации на лютый мороз? Жена вот этого милицейского генерала не смыкала десять суток глаз, не зная, живой ее муж, или мертвый? Этого толстомордого министра пытали психотропами, чтобы вызнать у него то, что сами придумали, и чего он знать не знает? Вот этого криворотого пропагандиста, всей голой кожей прилипшего к промерзшему днищу машины, везли среди ночи люди в черном неизвестно куда? Скорее всего, в лес, чтобы застрелить и закопать, поэтому и одежду не дали взять, зная, что она ему больше не понадобится...

И вы мне будете говорить, что у нас хорошая жизнь?

Разговаривая с многими из вас, я видел, как вы разводите руками, будто показывая, что они чистые. Мол, мы здесь при чем? Это всё Лукашенко, это у него руки в крови...

Нет, у вас тоже! Это вы вместе с ним убивали Захаренко, Гончара, Красовского, Завадского — и готовитесь убивать других! Это вы вместе с Лукашенко и его громилами в кровь избивали народ на площади 2010 года — и готовитесь избивать опять! Это вы вместе с ним волокли окровавленных людей в автозаки, пытали их в тюрьмах! Это вы вместе с ним глумились над белорусским языком, национальной культурой, историей, уничтожали всё белорусское в Беларуси! Без вас сделать этого он бы не смог... Поэтому я посвящаю эти стихи всем ВАМ.

Да, в них перехлёстывают эмоции. Сегодня можно было бы их поправить, написать поспокойнее. Но ничего править, изменять в стихах я не стал. Потому что с того времени НИЧЕГО НЕ ИЗМЕНИЛОСЬ.

ВАМ!

Помню себя в подростковом пальто.
Мы шалопутными были мальцами,
Но подлецами не был никто!..
Где вы учились
быть подлецами?
Мы не на то направляли умы,
Были наивными мы разгильдяями,
Но негодяями не были мы!..
Где вы учились
быть негодяями?
Холод насквозь прожигал нас огнём,
Вороном голод каркал над нами,
Но мы не стали отребьем, ворьём!..
Где вы росли?
Как вы стали ворами?
Да, мы боялись тюрьмы, Колымы,
Жить мы хотели нормальными жизнями,
Но жополизами не были мы!..
Как удалось вам
стать жополизами?
Да, чтоб не сдохнуть в грязи и пыли,
Мы продавали поэмы и повести,
Только мы совесть продать не могли!..
Вам не понять это —
Людям без совести.
Вам, кто целуется с мразью взасос
В царских дворцах ли, в палатах ли княжьих,
Стать человеками не удалось...
Но удалось —
человеческой мразью!

Владимир Некляев

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

САМАІЗАЛЯЦЫЯ Ў ГЕАГРАФІЧНЫМ ЦЭНТРЫ ЕЎРОПЫ

Вясна 2020 года папоўніла наш слоўнікавы запас словам «самаізаляцыя», пад якім разумеецца сукупнасць абмежавальных мераў, што ўводзяцца ўрадам для барацьбы з распаўсюджваннем небяспечных захворванняў.

Слова гэта не новае, але ў гутарковай мове сустракалася раней нячаста. Патрэбы ў ім не было. У сучасных жа пікейных камізэлек, схільных паразважаць пра вялікую палітыку, ва ўжытку было слова «ізаляцыянізм».

Са школьных гадоў у памяці застаўся фразеалагізм «адгарадзіцца кітайскай сцяной». Пабудавана тая сцяна была, калі хто забыў, з мэтай абароны ад качэўнікаў, але зрабіла свой унёсак у тэхналагічнае адставанне калісьці адной з самых развітых краін свету.

Сучасны прыклад самаізаляцыі — Паўночная Карэя. Яе бацька-заснавальнік Кім Ір Сен вынайшаў уласную ідэалогію чучхэ, у цэнтры якой — «чалавек і рэвалюцыйныя ідэі, накіраваныя на ажыццяўленне самастойнасці народных масаў».

Не ведаю, як там у народных паўночнакарэйскіх масаў з самастойнасцю, але з забеспячэннем элементарным шырспажывам не склалася. Мяркую з чужых слоў, бо ўбачыць гэта шчасце на ўласныя вочы не давялося.

Качэўнікі перамагаюць аселых

Сёння знойдзецца няшмат ахвочых ісці шляхам, які завяшчаў Кім Ір Сен, тым больш у Беларусі. Эканоміка рэспублікі-партызанкі экспартна арыентаваная, што пацвярджаецца доляй экспарту ў ВУП (70,46% па выніках 2018 года). У ЗША, між іншым, гэты паказчык за пазамінулы год склаў 12,22%. Ведай нашых!

Аднак радавацца тут асабліва няма чаму. Вялікай эканоміцы прасцей быць самадастатковай. Таму ўсе размовы на тэму імпартазамяшчэння — гэта размовы на карысць бедных. Дасягненне сур'ёзных поспехаў на гэтым напрамку магчыма толькі за кошт увядзення дзяржаўнай манаполіі на знешні гандаль і выбудоўвання «жалезнай заслоны» па ўсім знешнім перыметры.

Падабацца гэта камусьці ці не, аднак глабалізацыя даўно стала фактам. Яна адбываецца стыхійна, самаадвольна і бязладна. Не мае сэнсу шукаць людзей, якія сядзяць за пультамі кіравання глабалізацыяй, займаюцца планаваннем і прымаюць на сябе адказнасць за яе канчатковыя вынікі. Аматарам канспіралогіі тут няма чым пажывіцца.

…Як тут ні прыгадаць ярлык «донара еўрапейскай стабільнасці», што так старанна налепліваецца прапагандай на рэспубліку-партызанку. Аднак да моцнай дзяржавы, чыя сіла палягае ў архаічнай уладнай вертыкалі, ён прыляпляцца не жадае. Таму варта толькі выстраіцца чэргам у некалькі сотняў метраў з ахвочых паставіць подпісы за не ўхваленых зверху кандыдатаў, як тут жа пачынаюцца крыкі: «Ратуйце! Майданутыя разгойдваюць лодку! Недапушчальна!»

Сілу беларускай дзяржаўнасці яе архітэктар бачыць у здольнасці падтрымліваць стабільнасць — гэта значыць, нязменнасць. У гэтай сіле ў наша дынамічнае стагоддзе і палягае яе (дзяржаўнасці) галоўная слабасць. Качэўнікі-рэваншысты насядаюць з усіх бакоў.

Узор поспеху качэўнікаў над аселымі сялянамі мы сёння назіраем на прыкладзе «Газпрама», нацыянальнага здабытку «нашай Расіі». Колькі сотняў мільярдаў долараў гэты газавы гігант убухаў за апошнія гады ў будаўніцтва газаправодаў! Аднак заяўленая мэта стаць манапалістам дасягнутая не была. Танкеры са звадкаваным газам перамаглі закапаныя ў зямлю і марское дно трубы. Сёння кошт за 1 тысячу кубаметраў газу на спотавых рынках Еўропы апускаецца да 40 долараў, у той час як Беларусь атрымлівае яго па трубе за 127 «зялёных». Танней было б пампаваць газ з Польшчы. Але сваю частку трубы мы прадалі. Так што бачыць вока, ды зуб не мае.

Жаночы лісліvы голас

На сайце Міністэрства эканомікі чытаю: «Імпартазамяшчэнне — дзяржаўная палітыка, накіраваная на рацыяналізацыю імпарту тавараў і паслуг з дапамогай стымулявання айчынных вытворцаў аналагічных прадуктаў, стварэнне на тэрыторыі краіны новых прадпрыемстваў, у тым ліку і з удзелам замежнага капіталу, для арганізацыі выпуску прадукцыі, якая раней імпартавалася».

…У нас поўна ўмельцаў, здольных зрабіць аналагічнае з палітычнымі інстытутамі ды культурнымі каштоўнасцямі.

Вытворчасць аналагаў у гуманітарнай сферы ў Беларусі пастаўленая на паток. Адзін з такіх у чарговай сваёй версіі нараджаецца на нашых вачах. Імя яму — «выбары».

Каб не вынаходзіць ровар, прапаную звярнуцца па дапамогу да Вікіпедыі: «Выбары — гэта працэдура абрання каго-небудзь шляхам адкрытага або таемнага галасавання. Выбары — адна з найбольш распаўсюджаных формаў удзелу грамадзян у грамадска-палітычным жыцці дзяржавы, краіны, рэгіёну (рэгіянальныя выбары), арганізацыі і гэтак далей...»

… «Магчыма. Усё магчыма», — чую я жаночы лісліvы голас, што льецца аднекуль зверху. А каб мяне не ахапілі сумневы, той жа голас тлумачыць: «Не бойся пандэміі. Яна наклала свой адбітак. І гэта мінус. Але ўсе выбаршчыкі будуць знаходзіцца ў краіне. І гэта плюс. Нават калі яны будуць адпачываць, то мы дамо ўсе магчымасці, каб яны прагаласавалі па месцы адпачынку. Студэнтам мы дамо магчымасць прагаласаваць па месцы іх пастаяннага пражывання, там, дзе яны будуць знаходзіцца ў бацькоў. Людзям, якія будуць на лецішчах, мы таксама дамо магчымасць прагаласаваць у сельсаветах, сельскіх участковых выбарчых камісіях»…

Выжываюць толькі наймацнейшыя

Але працягнем падарожжа па азбукавых паліталагічных ісцінах, і дапаможа нам у гэтым расійскі праваднаўца Андрэй Медушэўскі: «У сучаснай глабальнай канкурэнцыі выжывуць толькі наймацнейшыя краіны. А наймацнейшыя — гэта тыя, якія маюць развітую праваную сістэму, грамадзянскую супольнасць, дзе інстытуты працуюць адэкватна і дзе грамадзяне маюць развітую правасвядомасць. А калі гэтага няма, то такая сістэма асуджаная на паразу».

Нічога з пералічанага вышэй у беларускага варыянту моцнай дзяржавы няма, дый не прадбачыцца. Таму на пустым месцы нараджаюцца крыкі: «Ратуйце! Майданутыя разгойдваюць лодку! Недапушчальна!» Немагчыма канкураваць на знешніх рынках, калі ўся энергія дзяржавы накіраваная на знішчэнне любых відаў канкурэнцыі ўнутры краіны.

Па свежы прыклад хадзіць далёка не давядзецца. 12 чэрвеня АП наведаў Віцебскую вобласць. Размова з вертыкальшчыкамі зайшла пра кансалідаваны экспарт мясцовых відаў паліва (пелет). Галоўная ўмова поспеху, на думку АП, — адсутнасць канкурэнцыі вытворцаў адзін з адным на еўрапейскім рынку: «Пачнем канкураваць адзін з адным, саб'ем цану, у мінус пойдзем па рэнтабельнасці». Выснова не прымусіла сябе доўга чакаць: «Вазьміце ў адны рукі рэалізацыю прадукцыі».

У адны рукі ў 1994 годзе была ўзятая Беларусь. Яе ўсё яшчэ можна пабачыць на палітычнай карце. Дзякуй рэжыму самаізаляцыі. Дасягаецца ён не за кошт «жалезнай заслоны». Дый пра якую заслону можа ісці гаворка, калі істотную частку бюджэтных даходаў забяспечвае транзіт еўрапейскіх тавараў у Расію і расійскай сыравіны ў Еўропу.

Нашу самаізаляцыю забяспечвае «асаблівы шлях». Беларускі палітычны клас з кожным годам культурна ўсё больш не стасуюцца са сваімі еўрапейскімі калегамі. Каронавірус гэта лішні раз пацвердзіў. Таму дарэмна чакаюць адкрыцця мяжы з Літвой уладальнікі шэнгенскіх візаў. Зрэшты, гэта прыватнасць. Аднак жыццё з такіх прыватнасцяў і складаецца.

Сяргей Нікалюк
"Новы Час"

САМАЎПРАЎСТВА

«ГЭТА НАГАДВАЕ ВЫБАРЫ Ў АФРЫКАНСКІХ ДЫКТАТУРАХ…»

За два месяцы да прэзідэнцкіх выбараў у Бела-русі больш за сто ключавых палітычных фігур, папулярных блогераў і людзей з атачэння прэтэндэнтаў на пасаду прэзідэнта арыштавана па крымінальных справах або асуджана па адміністрацыйных.

«Па стане на 16 чэрвеня, па звестках Праваабарончага цэнтра „Вясна", у перыяд з 6 мая ў Беларусі па адміністрацыйных артыкулах, якія выкарыстоўваюцца ў мэтах палітычнага пераследу за выказванне меркавання, 97 чалавек былі прыцягнутыя судамі да адміністрацыйнай адказнасці ў выглядзе арышту (у агульнай суме былі прызначаныя 1246 сутак арышту). Па такіх жа артыкулах 105 чалавек атрымалі штрафы агульным памерам каля 90.000 рублёў.

Суды працягваюць выносіць у дачыненні да грамадзян, якія ўдзельнічаюць у мірных сходах, адміністрацыйныя арышты на тэрмін да 15 сутак. У дачыненні да некаторых актывістаў вынесена некалькі судовых пастаноў аб арышце за ўдзел у розных мерапрыемствах. Такім чынам, яны будуць знаходзіцца пад арыштам больш за 15 сутак (па стане на 16 чэрвеня палітыку Паўлу Севярынцу суды прызначылі 75 сутак, палітыку Мікалаю Статкевічу — 30 сутак, блогеру You-Tube канала MozgON Уладзіміру Цыгановічу — 30 сутак і г. д.).

Умовы адбывання пакарання ў мінскім Цэнтры ізаляцыі правапарушальнікаў (ЦІП), дзе знаходзіцца большасць арыштаваных, можна кваліфікаваць як жорсткае, бесчалавечнае і прыніжаючае годнасць абыходжанне.

Праваабаронцы інфармуюць спецдакладчыкаў пра факты пагроз вылучэнцы ў кандыдаты Святлане Ціханоўскай, пераследу сяброў яе ініцыятыўнай групы і зборшчыкаў подпісаў, а таксама пра ціск на вылучэнца ў кандыдаты Віктара Бабарыку і сяброў ініцыятыўнай групы, праператрус у яго калег і сяброў і затрыманне 15-ці чалавек. Праваабаронцы ацэньваюць гэтыя дзеянні ўладаў як незаконныя, палітычна матываваны ціск на прэтэндэнтаў на пасаду прэзідэнта, які выкарыстоўваецца з мэтай прымусіць іх адмовіцца ад свайго рашэння ўдзельнічаць у выбарах», — пішуць праваабаронцы.

РПГА «Беларускі Хельсінкскі Камітэт» і Праваабарончы цэнтр «Вясна» звярнуліся да Вярхоўнага камісара Арганізацыі Аб'яднаных Нацый па правах чалавека і шэрагу спецыяльных тэматычных дакладчыкаў ААН з просьбай прыняць усе адпаведныя меры для аказання садзейнічання ў паляпшэнні бягучай сітуацыі з правамі чалавека ў Беларусі, а таксама ў правядзенні сумленных і справядлівых выбараў.

Нагадаем, што кіраўнік штаба патэнцыйнага кандыдата ў прэзідэнты Сяргей Ціханоўскі быў арыштаваны яшчэ да абвяшчэння выбараў, каб не даць яму магчымасці балатавацца самому. А калі ў прэзідэнты замест яго пайшла яго жонка, то кагадзе выпушчаны Ціханоўскі быў ізноў арыштаваны, ужо па крымінальнай справе. За кратамі знаходзяцца як мінімум 11 паплечнікаў Ціханоўскага і

(працяг на стар. 4)

САМАЎПРАЎСТВА

(пачатак на стар. №3)
сяброў ініцыятыўнай групы Святланы Ціханоўскай.

Не менш за 18 сяброў і паплечнікаў іншага прэтэндэнта, Віктара Бабарыкі, былі затрыманыя пасля 11 чэрвеня па крымінальных абвінавачваннях. Гэта адбылося пасля таго, як стала ясна, што менавіта Бабарыка сабраў рэкордную ініцыятыўную групу і набірае рэкордную колькасць подпісаў у сваю падтрымку.

Па колькасці затрыманых прыхільнікаў, здаецца, можна вызначаць ступень «небяспечнасці» таго ці іншага праціўніка «гаранта стабільнасці і бяспекі».

Акрамя затрыманняў, адбываюцца і іншыя акцыі запалохвання. Так, пасля выпуску крамай Symbal.by маек з надпісаў «Псіхо3%» у краму прыйшоў АБЭП.

У 2010 годзе Беларусь трапіла ў кнігу рэкордаў Гінэса як краіна, дзе рэкордную колькасць кандыдатаў у прэзідэнты затрымалі ў ноч пасля выбараў.

Падчас кампаніі 2006 года затрыманні насілі масавы характар, але яны адбываліся непасрэдна перад днём галасавання, а не за два-тры месяцы да яго.

У 2020 годзе выбары страчваюць нават першасныя прыкметы «выбараў». Дайшло да таго, што кіраўніца Цэнтрвыбаркама абвінавоціла праціўніка Лукашэнкі ў тым, што яго кампанія была скіраваная на змену ўлады. Масавыя арышты,ператрусы і распальванне варожасці — апошняе адбываецца з абодвух бакоў — ператвараюць «выбарчую кампанію» ў вакханалію. Гэта нагадвае выбары ў афрыканскіх дыктатурах, а не ў Еўропе.

Сам факт палітычных арыштаў робіць свабодныя і справядлівыя выбары немагчымымі. Фактычна, сваімі паводзінамі ўлады Беларусі распісаліся ў няздольнасці перамагчы на выбарах — нават не свабодных, але хаця б з элементамі канкурэнтнасці.

Варта адзначыць, што рэпрэсіі і нечуванае распальванне варожасці з боку дзяржпрапаганды таксама выклікалі беспрэцэдэнтнае яднанне апазіцыйна настроеных слаёў грамадства. Спробы лукашэнкаўскага прапагандыцкага апарату прэзентаваць канкурэнтаў як агентаў замежнага ўплыву не мелі поспеху. Ужо за два месяцы да выбараў краіна аказалася выразна палярызаваная.

Сяргей Гезгала
"Наша Ніва"

ПРАПАНОВА

ЧТО ДЕЛАТЬ В ДЕНЬ ВЫБОРОВ?

Лукашенко, объявившему себя победителем, нужна демонстрация всенародной поддержки в 2/3 голосов избирателей, чтобы заткнуть рот всем его критикам в стране и за рубежом. Однако я верю: мы сможем сокрушить навязанную нам систему выборов!

Лично я буду голосовать против того, чтобы Лукашенко получил мандат на управление страной еще на пять лет. Я призываю всех, кому дорога Свобода, кто не потерял честь и чувство собственного достоинства, имеет гражданское мужество, последовать моему примеру.

Я обязательно приду на избирательный участок, желательно в основной день голосования — 9 августа. Получу бюллетень, удостоверюсь, что на обратной его стороне имеются подписи не менее двух членов избирательной комиссии, затем зайду в кабину для тайного голосования, сложу бюллетень пополам с таким расчётом, чтобы на одной его половине были подписи членов избирательной комиссии. На этой половине бюллетеня укажу номер своего избирательного участка и оторву её, а затем положу в карман. Вторую половину сложу и опущу в урну для голосования (ст.ст. 44, 72 Избирательного кодекса).

При подсчете результатов голосования такие половинки бюллетеней, обнаруженные в урне, должны быть учтены и признаны участковой комиссией недействительными, а данные об их количестве — внесены в итоговый протокол.

Замечу: при принятии решения о признании бюллетеня недействительным участковая избирательная комиссия обязательно указывает на его обратной стороне причины недействительности (бюллетень поврежден, испорчен и т.п.). Эта запись заверяется подписями не менее двух лиц, входящих в состав участковой комиссии. Недействительные бюллетени упаковываются отдельно и хранятся до истечения срока, установленного законом (не менее шести месяцев). Данный порядок прямо предусмотрен ст.ст. 55, 78, 79 Избирательного кодекса.

Как видим, ничего предосудительного в моих действиях нет. Они не противоречат нормам избирательного законодательства, гарантирующим свободу волеизъявления.

Если так же поступят и другие противники Лукашенко, те, кто разуверился во всём, то в ящиках для голосования будут обнаружены сотни тысяч таких половинок, а у граждан на руках окажутся другие половинки бюллетеней с подписями двух членов участковой комиссии и ее номером.

При таком положении вещей у организаторов выборов не будет реальной возможности манипулировать нашими голосами. Для всех присутствующих при подсчете голосов наблюдателей, представителей СМИ, представителей кандидатов и иных лиц, а также членов участковых комиссий будет очевидным наличие этих половинок, необходимость признать их недействительными, посчитать и отразить их количество в итоговом протоколе по результатам голосования.

Другой вариант действий комиссии в этих обстоятельствах, если на них пойдет кто-либо, — прямая фальсификация: подмена бюллетеней либо неправильный их подсчет и отражение в итоговом протоколе. Но эти действия в уголовном законодательстве оцениваются как подлог, заведомо неправильный подсчет голосов или иное искажение результатов голосования и влекут ответственность по статье 192 УК…

Что дает такой способ проявления волеизъявления?

Во-первых, он является законным. Во-вторых, если так поступят многие, то в случае повсеместных фальсификаций у избирателей на руках будут неопровержимые доказательства преступной деятельности организаторов выборов, а у проигравших кандидатов в президенты — возможность в соответствии со статьей 79 Избирательного кодекса требовать от Центральной комиссии признания выборов недействительными.

В-третьих, для кого-то это послужит серьезным предупреждением не совершать преступные действия. В-четвертых, если этот способ будет использован многими (в массовом порядке), он опрокинет всю систему нечестных, непрозрачных выборов, заставит власти пересмотреть подходы к проведению голосования и подсчета голосов избирателей.

В-пятых, и, пожалуй, это основное, если таким образом поступят многие, у кандидата, получившего наибольшее число голосов наряду с Лукашенко, (социологические выкладки показывают, что при таком раскладе он не сможет реально набрать 50% плюс один голос), появится шанс выйти во второй тур голосования.

Реализация данного проекта может послужить мощной побудительной мотивацией для тысяч обманутых избирателей, которые, если власти пойдут на прямую фальсификацию результатов голосования, смогут свои половинки бюллетеней принести в объявленное место сбора для проведения протестных акций.

Другие, кто по каким-то причинам не сможет или не захочет участвовать в уличных акциях, смогут найти способ передать их организаторам — технических возможностей сейчас много. Всё в наших руках!

Как наиболее эффективная данная система сможет себя проявить тогда, когда избиратели придут на участки в основной день голосования, и там будут находиться национальные, возможно, зарубежные наблюдатели, представители СМИ, доверенные лица кандидатов и другие.

Но и при досрочном голосовании недовольные тем, что их загоняют принудительно на участки для голосования, могут таким же способом показать «фигу в кармане», то есть поступить таким же образом: оторвать половинку бюллетеня и бросить её в урну, а вторую положить себе в карман и затем найти способ передать ее тем, кто организует систему контроля и обжалования результатов голосования.

Расскажите о данном способе участия в голосовании своим близким, друзьям, по месту жительства, подъезду, коллегам по работе, распространите эту информацию в интернете.

…Хочу верить, что альтернативные кандидаты в президенты, члены их штабов, если они искренние патриоты и хотят реальных перемен в стране, глубоко вникнут в предлагаемую идею, отбросят свои амбициозные устремления прорваться во власть, предлагая избирателям голосовать за них, и предпримут всё от них зависящее, чтобы предложенная мною идея была дополнена и эффективно реализована.

(скарочана)

Гарри ПОГОНЯЙЛО
БЕЛАПАН

РАСІЯ

ЧТО НЕ СДЕЛАЛ РОССИЙСКИЙ ШТЫК, СДЕЛАЕТ РОССИЙСКИЙ ПАСПОРТ

С 17 июня вступили в законную силу поправки в закон о гражданстве Российской Федерации. Они упрощают порядок получения российского гражданства для граждан Беларуси. И это может оказаться соблазном для части белорусского населения. А Кремль в перспективе способен получить зацепку для вмешательства во внутренние дела Беларуси.

В частности, теперь белорусам для получения российского гражданства не нужно проходить собеседование на знание русского языка. Кроме того, с конца июля в силу вступят поправки, которые отменяют и необходимость проживать на территории РФ пять лет, чтобы получить гражданство этой страны, для граждан Беларуси, Казахстана, Молдовы и Украины.

Фактически теперь для того, чтобы получить российский паспорт, гражданам этих стран достаточно просто подать заявление.

Москва расширяет действие своей мягкой силы

Подобные решения со стороны России расширяют действие ее мягкой силы на территорию сопредельных государств. Опыт такой экспансии у РФ уже есть — подобные шаги с «продвижением» российских паспортов были, в частности, опробованы ранее в Абхазии и Южной Осетии. Задолго до событий 2014 года официальные лица Украины заявляли о том, что генеральное консульство РФ в Симферополе выдавало российские паспорта жителям Крыма.

Российский паспорт может быть привлекательным для значительной части населения Беларуси — особенно для тех, кто регулярно выезжает на заработки в Россию. По разным оценкам, временная трудовая миграция из Беларуси в Россию может достигать ста тысяч человек в год.

Кроме того, на предложение получить российское гражданство в упрощенном порядке могут положительно отреагировать люди, имеющие постоянные контакты с родственниками в России, родители абитуриентов, ориентированных на российские университеты, или те жители нашей страны, которые выступают за объединение двух стран в одно государство (таких, согласно различным исследованиям, может насчитываться до 15%).

Как отреагирует Минск?

При этом еще в 2002 году была отменена норма белорусского закона о гражданстве, которая предполагала автоматическую утрату гражданства Республики Беларусь в связи с приобретением гражданства другого государства. Поэтому желающие получить российское гражданство не теряют никаких прав в Беларуси.

Это создает куда более опасную ситуацию, чем с той же картой поляка. При этом последняя нервирует белорусское государство, тогда как на упрощение порядка получения российского гражданства пока нет никакой внятной реакции официального Минска.

Если на территории Беларуси развернется широкая пропаганда возможности получить российское гражданство, то это будет очевидным недружественным шагом со стороны России. Наша восточная соседка может также попытаться увеличить число консульских и иных учреждений на территории нашей страны — именно в них можно будет получить российский паспорт в упрощенном порядке.

Беларуси следует официально заявить, что такие действия будут восприниматься однозначно негативно.

В политическом смысле широкое принятие белорусами российского гражданства де-факто будет формировать в Беларуси пятую колонну и давать России (с ее точки зрения) легитимное право требовать соблюдения прав ее граждан на суверенной территории Беларуси.

Нет сомнений, что в русле своей неоимперской экспансии Кремль рано или поздно воспользуется этой возможностью.

Андрей Егоров, политолог
БЕЛАПАН

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 60237, маб. +375292184739
Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 28.06.2020 у 16.30
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на ўласным абсталяванні.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.